

Sygn. akt. II Cz 104/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Jankowska - Kocon(spr.)

Sędziowie: SSO Irena Dobosiewicz

SSO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli R. D. i A. U.

przeciwko dłużnikom A. M. i O. M.

w przedmiocie wniosku dłużnika A. M. o obniżenie opłaty

egzekucyjnej

na skutek zażalenia dłużnika A. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 3 października

2013r. w sprawie I Co 1768/13

postanowił:

oddalić zażalenie.

II Cz 104/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił wniosek dłużnika o obniżenie opłaty egzekucyjnej stosunkowej ustalonej na kwotę 5863,96 zł. postanowieniem dnia 13 maja 2013r. w sprawie Km 1027/13 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu.

W ocenie Sądu wniosek dłużnika A. M. był bezzasadny. Jak wynika z akt egzekucyjnych, postępowanie przeciwko dłużnikom trwało około miesiąc czasu i jak słusznie podniósł komornik, dokonał on w tym okresie czasu szeregu czynności zmierzających do wyegzekwowania roszczenia na rzecz wierzyciela - w tym zajęcia wierzytelności w Urzędzie Skarbowym w I. z tytułu nadpłaty podatku dochodowego za 2012 r., zajęcia świadczenia emerytalnego w KRUS, skierował on również zapytanie do Wydziału Ewidencji, Ludności w Urzędzie Miejskim w K.. Nie można zatem stwierdzić, aby nakład pracy organu egzekucyjnego był nieznaczny i z tego powodu uzasadniał obniżenie opłaty egzekucyjnej wymierzonej dłużnikom na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Odnosząc się do sytuacji materialnej dłużnika A. M. należy wskazać, że jest ona trudna, jednakże ta okoliczność nie może stanowić podstawy do obniżenia opłaty postępowania egzekucyjnego. Sąd Rejonowy stał na stanowisku,

że uwzględnienie jego wniosku z tej przyczyny wymagało wykazania, że jego sytuacja jest zdecydowanie gorsza od tej, w jakiej znajdują się inni dłużnicy. W przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z taką sytuacją, ponieważ dłużnik otrzymuje świadczenie emerytalne, które pomimo zajęcia komorniczego zwolnione jest z egzekucji w zakresie określonym odrębnymi przepisami.

Ponadto należy wskazać, że wierzyciel nie dokonał niecelowego wszczęcia egzekucji, ponieważ w chwili złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji dłużnicy nie zrealizowali w całości obowiązku objętego tytułem wykonawczym (tj. nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 maja 2004r.), a egzekucja została wszczęta z obawy przed przedawnieniem tytułu wykonawczego.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużnik domagał się jego zmiany i obniżenia opłaty egzekucyjnej na mocy art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych do kwoty nie wyższej niż 1000 zł. W ocenie dłużnika nakład pracy komornika nie był znaczny, sporządził on 3 pisma, które są pismami szablonowymi, zaś kwota, jakiej żąda komornik jest kwotą, za którą dłużnik musi przeżyć prawie cały rok. Wszczęcie egzekucji przez wierzycieli nie było celowe, gdyż nie złożyliby wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, a ponadto we wniosku tym nie uwzględniono wpłaconej przez dłużnika kwoty 27 200 zł., co świadczyło o istnieniu porozumienia między stronami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń natury faktycznej oraz prawnej, które sąd odwoławczy czyni własnymi.

Zgodnie z art. 49 ust.7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (tj. Dz. U. z 201 Ir., Nr 231, poz.1376 ze zm.) dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 art. 49 tej ustawy. Zgodnie z ustępem 10 art. 49 ustawy sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 art. 49.

W sprawie egzekucyjnej Km 1027/13 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu dokonał zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, wezwania dłużnika do stawienia się w kancelarii komornika, zajęcia wierzytelności dłużnika w Urzędzie Skarbowym w I., wezwania wierzyciela do uiszczenia zaliczki na wydatki, sporządził wniosek o udostępnienie danych osobowych z rejestru mieszkańców, wysłuchał dłużnika, oraz wezwał Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w I. do dokonania potrąceń z renty lub emerytury dłużnika. Czynności te trwały od dnia 4 kwietnia 2013r. do dnia 29 kwietnia 2013r. W dniu 5 maja 2013 r. wierzyciel złożył komornikowi wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

W świetle tych okoliczności zasadnie przyjął sąd pierwszej instancji, że czynności powyższe uzasadniały pobranie od dłużnika opłaty egzekucyjnej.

Zaznaczyć należy, że wynosi ona zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w wypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania.

Zaznaczyć należy, że przepis art.49 ust. 7 u.k.s.e. zawiera rozwiązanie o charakterze nadzwyczajnym, dotyczy on bowiem korygowania opłaty, która jest ustalona z uwzględnieniem nakładu pracy komornika oraz zakresu wyegzekwowanego świadczenia. W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela opłata ta ustalona jest w wysokości niższej niż przewidziana w art. 49 ust. 1 u.k.s.e., tzn. w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyregulowania.

W ocenie okoliczności mających wpływ na obniżenie opłaty egzekucyjnej znaczenie ma indywidualna sytuacja dłużnika oraz wysokość jego dochodów. Sytuację tę powinien wyczerpująco przedstawić sądowi dłużnik.

Ocena ta winna uwzględniać fakt, że dłużnik należy do grupy podmiotów, które dobrowolnie nie spełniały nałożonych obowiązków, najczęściej ze względu na złą sytuację majątkową i niewystarczające dochody.

Uwzględnienie zatem wniosku dłużnika o obniżenie opłaty z tej przyczyny wymaga wykazania, że sytuacja wnioskodawcy jest zdecydowanie gorsza od tej, w jakiej znajdują się inni dłużnicy.

Dłużnik twierdził, że uzyskuje na rękę ok. 700 zł renty rolniczej po potrąceniu należności swych wierzycieli (k. 4 akt). Ponadto twierdził, że przekazuje wierzycielowi miesięcznie po 400 zł na poczet długu. Zasadnie sąd pierwszej instancji przyjął, że dłużnik nie wykazał takiej sytuacji materialnej, która uzasadniałaby uwzględnienie wniosku. Trafnie także, w ocenie Sądu Okręgowego, sąd pierwszej instancji przyjął, że wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi nie miało cech niecelowego, ponieważ dokonano tego w obawie o przedawnienie roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym (nakaz zapłaty z dnia 13 maja 2004 r., klauzula wykonalności nadana w dniu 15 czerwca 2004 r.). Dodać także należy, że wniosek egzekucyjny wierzyciela z dnia 23 marca 2013r. w sprawie Km 1027/13 dokładnie przedstawiał wyliczenie wierzytelności niewyegzekwowanej przez wierzyciela, oraz tej, która została wyegzekwowana i zaliczona na poczet długu.

W świetle powyższych okoliczności, skoro zarzuty zażalenia dłużnika nie skutkowałyby zmiany zaskarżonego postanowienia, zażalenie jako bezzasadne podlega oddalaniu z mocy art. 397 § 2 kpc w związku z art. 385 kpc.